

скупомъ на единъ кырванъ, съставенъ отъ много коля, и какъ Станка е въ силны рѣцѣ. За това тѣ искаха да прикажатъ на владыкѣ-тѣ и да го молятъ, ведно съ други-тѣ съграждани, за да испросятъ отъ пашѣ-тѣ изинъ и войскѣ, та тогава свободно бы могли да си достигнатъ цѣль-тѣ; ако ли не послѣ пакъ... иначе. За това тѣ, безъ да изгубятъ врѣмя, послѣ сичкы-тѣ влезоха въ събора. Сичкы-тѣ присѣствуващи обрнаха поглѣда си къмъ тѣхъ, нѣ никой не смѣше да ги попыта какво търсятъ.

Владыка-та, слѣдъ като испуши чибука, испи кафе-то си и ся поразговори съ старцы-тѣ, обрна поглѣда си къмъ тѣхъ и ги запыта: Отдѣ и по каква работѣ ходятъ тадѣсь. Василь, пленъ съ набожность приближи ся честно и, слѣдъ доземный си поклонъ, цѣлуна му десницѣ-тѣ и ся оттегли пакъ назадъ. Съ кротость, нѣ съ живость начала той да приказва болѣ-тѣ си.

—Владыко свѣты, начала той,—ные сме отдалеч изъ Доброджѣ отъ село Ташъ-Авлѣ (Кюстендженско). Вые може да сте чули и разбрали за Доброджанско-то опустошяване, за злочестинѣ-тѣ на сичкы-тѣ Доброджанскы селѣны, кои ся распрѣснаха единъ по единъ безъ да ся знайтъ кой на кѣдѣ е. По мѣжду сичкы-тѣ най злчести сме были ные. Освѣнь що останахме безъ покрывъ, безъ прихранѣ, насъ безъ милость отдѣлиха отъ жены и сестры!